

Hôm Nay Ngày Bão Rớt

Tin thời tiết báo đúng: hôm nay trời mát nhiều, sáng êm ả như chiều...buổi chiều không có nắng.

Thành phố vẫn yên, vắng. Xe, người...đều ngủ ngon. Cỏ vẻ như buồn buồn. Chuyện gì cũng bình thường...

Chuông Giáo Đường rắc hạt. Chùa chắc có thấp nhang. Lá Thu vàng có rụng. Thành phố vẫn còn sống!

Hai năm trong hy vọng. Hai năm trong ngậm ngùi. Hai năm không gì vui (không nghe ai trúng số).

Sáng dậy tôi mở cửa đứng ngó trời, băng khuâng. Đọc tin Việt Nam xong, Việt Nam bắt đầu ngủ...

Hai phương trời, đây, đó, nơi ngày nơi thì đêm... Chung một cái mông mênh là nỗi buồn bát ngát!

Tôi viết gửi Texas vài lời như hỏi thăm...Bên đó, bão rầm rầm...bên đó có thể lụt...

Bạn tôi có thể khóc...bình thường, chuyện nắng mưa!

*

Sáng nay, tôi, bài thơ, không lời nào ngọt, lịm...Tôi nhớ...nhớ áo tím...mưa phùn chắc tím hơn?

Ôi sao tôi muốn hôn bàn tay của em quá, hôn những tàn nhang nữa trên da phơn phớt hồng...

...con gái thường tên Dung..."Vân tưởng y thường, hoa tưởng dung, Xuân phong phất hạm lộ hương nùng!". Thơ Lý Bạch em ạ đẹp như màu của lá bay bay vàng lung linh!

Trần Vấn Lệ